

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 30 maart 2021 met nummer RvVb-UDN-2021-0820
in de zaak met rolnummer 2021-RvVb-0209-UDN

Verzoekende partijen	1. Eric JOOSENS 2. Diane DE GRAEF
	vertegenwoordigd door Mr. Joost BOSQUET met woonplaatskeuze te 2650 Edegem, Mechelsesteenweg 326
Verwerende partij	de provincie ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
	met woonplaatskeuze te 2018 Antwerpen, Koningin Elisabethlei 22
Tussenkomende partijen	1. Aleksandar RADENKOVIC 2. Maria BECHAY
	vertegenwoordigd door Mr. Jeroen DE CONINCK met woonplaatskeuze te 2000 Antwerpen, Amerikalei 211

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen door neerlegging in het digitaal loket op 22 maart 2021 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 10 september 2020.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde van 20 april 2020 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partijen een omgevingsvergunning verleend voor de regularisatie van een bijgebouw, verharding, een buitentrapp, de inplanting van de woning en het ophogen van de tuinzone op het perceel gelegen te 2970 Schilde, Jagersdreef 15, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 376 D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 26 maart 2021 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De verwerende partij dient geen nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid maar wel het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partijen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is opgenomen in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 26 maart 2021.

Advocaat Valerie DE BRUYCKERE *loco* advocaat Joost BOSQUET voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Tinneke HUYGHE *loco* advocaat Jeroen DE CONINCK voert het woord voor de tussenkomenende partijen. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde verleent op 5 augustus 2019 een omgevingsvergunning aan de tussenkomenende partijen voor het slopen en herbouwen van een woning met een bijgebouw.

Dit is de derde omgevingsvergunning die de tussenkomenende partijen verkrijgen, na de vergunningen van 12 november 2018 (verbouwen van een bestaande ééngezinswoning en het afbreken van bijgebouwen) en 25 maart 2019 (verbouwen van een ééngezinswoning en het bouwen van een bijgebouw).

De in de omgevingsvergunning van 5 augustus 2019 begrepen werkzaamheden worden niet in overeenstemming met het vergunde uitgevoerd. Met name beslissen de tussenkomenende partijen tijdens de ruwbouwfase om de inplanting van het poolhouse en het tuinplan te herbekijken, waarbij zowel het zwembad als het poolhouse dichterbij de hoofdwoning worden ingeplant. Tussen de woning en het poolhouse wordt een terras in beton aangelegd.

Verder wordt een buitentrap naar de kelder geplaatst, waarvan het aansluitende bordes in beton wordt vergroot tot 10,7 m². Aan de voorzijde van de woning wordt de aanleg van de oprit (grind, 61,42 m²) en parkeerplaatsen (klinkers, 43,3 m²) gewijzigd. Ten slotte wordt ook de inplanting van de hoofdwoning gewijzigd.

2.

Met het oog op de regularisatie van de reeds uitgevoerde werken (en nog uit te voeren aanpassingen aan de vergunning van 5 augustus 2019) dienen de tussenkomenende partijen op 20 december 2019 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor *“het regulariseren van een bijgebouw, verharding, een buitentrap, de inplanting van de woning en het ophogen van de tuinzone”* op het perceel gelegen te 2970 Schilde, Jagersdreef 15.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Antwerpen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 deels in woonparkgebied, deels in bosgebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nummer ‘Zuid Hertebos Wijziging’ goedgekeurd op 15 april 2005, in een zone voor landelijke bebouwing (artikel 3).

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 februari 2020 tot en met 20 maart 2020, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 20 april 2020 een omgevingsvergunning aan de tussenkommende partijen.

Tegen die beslissing tekenen de tussenkommende partijen op 22 mei 2020 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 september 2020 om het beroep in te willigen en de omgevingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 8 september 2020 verklaart de verwerende partij het beroep in navolging van het verslag van de provinciale omgevingsambtenaar op 10 september 2020 gegrond en verleent een omgevingsvergunning. Volgende voorwaarden worden opgelegd:

“ ...

- *Het advies van Pidpa – Rioleringen dient nageleefd te worden;*
- *Het in rood aangepast groenplan dat deel uitmaakt van de vergunning dient uitgevoerd te worden in het eerstvolgende plantseizoen volgend op de uitvoering van de werken.*
- *Een gedeelte van de grindverharding wordt geschrapt, conform de in rood aangepaste plannen en dient als groen te worden aangelegd.*
- *Bij de aanleg van de tuint moeten alle maatregelen genomen worden om mogelijke wateroverlast op de aanpalende percelen te voorkomen.*

...”

Dat is de bestreden beslissing. Met een aangetekende brief van 26 november 2020 hebben de verzoekende partijen tevens de vernietiging van de bestreden beslissing gevorderd.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De verwerende noch de tussenkommende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De verzoekende partij die bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de bestreden beslissing nastreeft moet het uiterst dringende karakter van de zaak aantonen. Ze moet daarnaast ook een middel aanvoeren dat op basis van een eerste voorlopig onderzoek de vernietiging van de beslissing kan verantwoorden en dus ernstig is. Pas wanneer die twee voorwaarden vervuld zijn, kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid (artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet).

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven de uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt:

“...
...

(i) *De gewone schorsingsprocedure is niet van aard de nadelige gevolgen te verhinderen*

7. *De schorsing van het bestreden besluit is noodzakelijk om onherstelbare schade te vermijden, namelijk dat de woonkwaliteit van verzoekende partijen wordt aangetast. De realisatie van het zwembad en de ophoging gaan gepaard met duidelijke hinderaspecten en het verder verstenen van de onmiddellijke omgeving van de woning van verzoekende partij. De hinderaspecten worden daardoor reeds als voldongen feiten gepresenteerd, waarbij het vorderen van een latere afbraak in geval van onwettige vergunning zonder meer bijzonder moeilijk te bekomen is en zal stuiten op het verweer van rechtsmisbruik. De poolhouse, het zwembad en de verstening geven onherroepelijke overlast in de vorm van dreigende wateroverlast, aantasting van de privacy, aantasting van de groene leefomgeving en geluidsoverlast door de uitrusting van het zwembad.*

Deze nadelige gevolgen zijn onlosmakelijk verbonden met de uitvoering van het bestreden besluit.

In de week van 8 maart 2021 is de verzoekende partij gestart met voorbereidende werken. Pas na de opstart en op 12 maart 2021 was duidelijk welke het voorwerp zou vormen van de bewuste werken. Zo werden op die datum pas de betonwerken opgestart voor de realisatie van het zwembad en verharding.

...
...

Zij vorderen dusdanig snel dat op 17/03/2021 de kuip van het zwembad al werd gerealiseerd:

...
...

8. *De landelijkheid en het groene karakter van de leefomgeving dreigen onherroepelijk te worden aangetast. Het voorwerp van de bestreden beslissing bestaat voor wat betreft de nieuw te bouwen constructies (naast een aanzienlijk deel regularisatie) voornamelijk uit een ophoging, de aanleg van het zwembad en aanhorende verharding. Zij is van aard binnen luttele dagen te worden afgewerkt.*

Bovendien is het duidelijk dat de aanvrager een zgn. ‘infinity-zwembad’ bouwt en dat er een aanzienlijke reliëfaanpassing zal moeten gebeuren om het niveau van zijn zwembad, terrassen en woning op gelijke hoogte te brengen. De hinder die ingevolge waterafvloeiing en verstening van de omgeving zal ontstaan is bijzonder ernstig, nu zij het karakter van de

buurt doet verdwijnen en het wonen te midden het groen teniet doet. Het is daarbij voor de hand liggend dat afwatering voor wateroverlast zal zorgen op het perceel van verzoekende partijen en aan/in het houten bijgebouw op hun perceel.

9. Uw Raad hanteert een gemiddelde doorlooptijd van 6 maanden tussen de indiening van het verzoek tot schorsing en de betekening van de uitspraak erover. Omdat er prioriteit wordt gegeven aan de behandeling van de procedures bij uiterst dringende noodzakelijkheid, heeft dit evenwel een stremmende impact op de doorlooptijd van de beroepen tot schorsing .

Deze doorlooptijd laat de vergunninghouder toe het project volledig, minstens bijna volledig te realiseren. Het is door de opstart van de werken duidelijk geworden dat na een eerste afwachtende houding de aanvrager niet zinnens is de uitspraak van Uw Raad ten gronde af te wachten. Het ophogen van de tuinzone is een kwestie van dagen alvorens onherroepelijk schade wordt veroorzaakt.

Verzoekende partijen hebben van zodra zij de aard van de werken hebben kunnen vaststellen op 12/03/2021 binnen de 10 dagen een beroep tot schorsing bij uiterst dringende noodzaak ingesteld. Door het geheel van elkaar opvolgende vergunningen is het daarbij niet steeds duidelijk welke wordt uitgevoerd en welke soort werken men zinnens is uit te voeren. In elk geval heeft verzoekende partij met de nodige diligentie en voorspoedigheid gehandeld, zodat enkel door een schorsing bij uiterst dringende noodzaak ernstige nadelen kunnen worden verhinderde.

Bij de inschatting van de ernst van de nadelen dient Uw Raad tevens de aard en het karakter van het landelijk woongebied en de zone voor landelijke bebouwing in rekening te brengen. De definitieve aantasting van een overdreven versterking van de bouwpercelen leidt tot het onherroepelijk verdwijnen van het wonen te midden het groen. Tevens is wateroverlast door de aanzienlijke ophogingen te verwachten gezien zwembad en terras aanzienlijke reliëfwijzigingen vereisen op hen op dezelfde hoogte te brengen dan deze van de woning.

*De dringende noodzaak is dan ook aangetoond.
..."*

2.

De tussenkomende partijen antwoorden als volgt:

"...

4. Onontvankelijkheid van het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wegens gebrek aan belang

Verzoekende partijen motiveren hun belang bij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid met volgende elementen:

- de bestaande geluidshinder van de installaties voor het zwembad zou erger worden door de nieuwe inplanting van het poolhouse, het zwembad en de buitentrap, wat een nefaste invloed zou hebben op het rustig genot van hun eigendom. Deze inplanting zou bovendien de minimumafstand van 3 meter tot de perceelsgrens voor bebouwing niet respecteren door de buitentrap op 2,09 meter en het poolhouse op 1,67 meter afstand te voorzien;*
- er zou dreigende wateroverlast zijn op hun perceel, nu de deputatie hiernaar geen zorgvuldig onderzoek zou hebben gedaan en een onzorgvuldige vergunningsvoorwaarde zou hebben opgelegd.*

Geen van deze hinderaspecten wordt voldoende aannemelijk gemaakt.

4.1. Afstandsregels uit BPA worden gerespecteerd - geen noemenswaardige geluidshinder door het zwembad, het poolhouse en de buitentrap

Verzoekende partijen stellen ten onrechte dat de buitentrap en het poolhouse conform artikel 3.1.3 van het BPA 'Zuid-Hertebos' moeten worden voorzien op een minimale afstand van 3 meter tot de perceelsgrens.

Overeenkomstig artikel 3.1.3 van het BPA 'Zuid-Hertebos' wordt de verplichte minimumafstand teruggebracht tot 2 meter "voor alle gedeelten van hoofdgebouwen zonder verdieping en niet hoger dan 3 meter (gemeten vanaf het maaiveld tot bovenrand kroonlijst)". In verband met bijgebouwen bepaalt artikel 3.2.2 van het BPA 'Zuid-Hertebos' dat zij op minimum 1 meter van de perceelsgrenzen moeten worden geplaatst. Dit betekent dat de buitentrap op minimum 2 meter en het poolhouse op minimum 1 meter van de perceelsgrens moet worden voorzien. De aanvraag respecteert deze afstandsregels.

Het uitgangspunt van verzoekende partijen ter staving van de geluidshinder faalt juridisch.

Zij zijn overigens slecht geplaatst om zich te verzetten tegen de inplanting op het perceel van tussenkomende partijen, nu zij zelf een bijgebouw hebben ingeplant op ongeveer 1,60 meter van de perceelsgrens. Als zij deze inplanting niet hinderlijk achtten voor hun burens ten tijde van de bouw ervan, kunnen zij de inplanting en de bouw van het poolhouse niet als hinderlijk kwalificeren.

De loutere bewering dat verzoekende partijen nu al geconfronteerd worden met geluidshinder door de installaties van het (inmiddels verwijderde) zwembad en dat dit zal toenemen volstaat niet om hun belang te staven.

Het geluid van het zwembad wordt gedempt door de scheidingsmuur en het poolhouse op het perceel van tussenkomende partijen en het bijgebouw van verzoekende partijen. Dit is een verbetering ten opzichte van de vorige inplanting van het zwembad achteraan in de tuin, die 3 keer is vergund door de gemeente Schilde en waartegen verzoekende partijen nooit beroep hebben ingediend. Ook het beperkte gebruik van de buitentrap leidt in redelijkheid niet tot bovenmatige geluidshinder.

Verzoekende partijen tonen niet aan dat de ingeroepen geluidshinder niet aanvaardbaar is in de ruimtelijke context van de woonwijk, waar diverse percelen – waaronder de andere buur van verzoekende partijen – een zwembad in de tuin hebben (zie afbeelding 2). Het gebruik van het zwembad in de tuin moet men aanvaarden in het kader van normaal nabuurschap.

4.2. Geen dreigende wateroverlast door de ophoging

De bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat de aanvraag voldoet aan de gewestelijke hemelwaterverordening door het voorzien van een hemelwaterput en een infiltratievoorziening en dat er geen noemenswaardige effecten op de waterhuishouding te verwachten zijn (stuk nr. 1 verzoekende partijen, pagina 9 en 12). De deputatie vermeldt verder dat "de natuurlijke waterafloop tussen percelen niet (mag) belemmeren" (stuk nr. 1 verzoekende partijen, pagina 12) en legt hiertoe louter ten overvloede een voorwaarde op.

Het water van alle constructies op het perceel van verzoekende partijen wordt opgevangen in afvoeren en zo naar de hemelwaterput gevoerd. Wanneer deze put vol zou geraken, loopt het water door naar infiltratieputten en sijpelt het terug in de grond. De volumes van de gewestelijke hemelwaterverordening worden gerespecteerd, zodat de kans op wateroverlast quasi nihil is.

Het is tenslotte van belang dat het perceel van tussenkomende partijen enkel in het midden hoger zal liggen dan het perceel van verzoekende partijen. Deze beperkte ophoging van ongeveer 42 centimeter wordt voorzien van keerwanden en boordstenen die boven de grond uitsteken, zodat het niet kan afwateren in de richting van verzoekende partijen.

Verzoekende partijen staven hun verzoekschrift niet op het punt van de wateroverlast. Het blijft bij loutere beweringen.

Tussenkomende partijen merken nog op dat verzoekende partijen pas voor uw Raad dreigende wateroverlast inroepen. In geen van de voorgaande bezwaren is hiervan melding gemaakt, wat de louter theoretische aard van de 'hinder' enkel maar bevestigt.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij verleent aan de tussenkomende partijen een omgevingsvergunning onder voorwaarden voor de regularisatie van verschillende werken bij de herbouw van een eengezinswoning. De verzoekende partijen hebben op 26 november 2020 een vordering tot vernietiging tegen deze beslissing ingesteld bij de Raad. Met de voorliggende vordering van 22 maart 2021 vorderen zij bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan.

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de bestreden beslissing de regularisatie vormt van reeds uitgevoerde (en nog uit te voeren of in uitvoering zijnde) aanpassingen aan en afwijkingen van de omgevingsvergunning van 5 augustus 2019. Het wordt niet betwist, de verzoekende partijen halen dit overigens zelf aan in hun inleidend verzoekschrift, dat de werken reeds ver gevorderd zijn. Uit de door de verzoekende partijen gevoegde foto's blijkt dat de kuip van het zwembad inmiddels werd gerealiseerd.

2.

De toepassing van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid brengt een ernstige verstoring teweeg in het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad, beperkt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en brengt de uitoefening van de rechten van de verdediging van de verwerende partij, en bij uitbreiding eventuele tussenkomende partijen, aanzienlijk in het gedrang. Reden waarom de aanwending van deze procedure zeer uitzonderlijk moet blijven en een zekere terughoudendheid veronderstelt.

De toepassing ervan kan derhalve alleen worden aanvaard indien de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen. Dit impliceert ook dat een verzoekende partij met de vereiste spoed en diligentie is opgetreden. Diligent optreden is vervat in de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid. Die dwingende vereiste moet zijn vervuld opdat de Raad een vergunningsbeslissing kan schorsen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partijen bij het indienen van hun vordering tot vernietiging op 26 november 2020 op de hoogte waren van de aard, de omvang en de mogelijke impact van de werken die met de bestreden beslissing werden vergund. De verzoekende partijen kunnen derhalve niet ernstig voorhouden dat zulks pas op 12 maart 2021, bij het opstarten van de betonwerken, duidelijk was. Dit zou immers betekenen dat zij op 26 november 2020 bij de Raad een beroep hebben ingesteld tegen een vergunning waarvan ze de draagwijdte en de kenmerken niet, minstens onvoldoende, kenden. Het tegendeel blijkt echter het geval aangezien de verzoekende partijen in hun verzoekschrift tot vernietiging aanhalen dat de constructies reeds goeddeels werden uitgevoerd en uit de bij het verzoekschrift van 26 november 2020 gevoegde luchtfoto de contouren van de verharding en het poolhouse nochtans duidelijk leesbaar zijn.

Tegelijk kan niet voorbij worden gegaan aan het gegeven dat de verzoekende partijen, als links aanpalende burens, wisten dat de bouwwerken in uitvoering waren zodat zij er niet zonder meer konden van uitgaan dat de tussenkomende partijen de werken zouden staken in afwachting van een uitspraak over de vordering tot vernietiging tegen de bestreden beslissing. De werken die middels de bestreden beslissing werden vergund kunnen immers niet los worden gezien van de vergunning van 5 augustus 2019.

Het optreden van de verzoekende partijen kan in de gegeven omstandigheden allerminst alert en diligent worden genoemd. De verzoekende partijen kenden de draagwijdte van de bestreden beslissing, zoveel blijkt uit hun vordering tot vernietiging, maar hebben niettemin vervolgens bijna vier maanden gewacht om de voorliggende vordering in te stellen. De Raad is dan ook van oordeel dat de verzoekende partijen door hun eigen stilzitten de uiterst dringende noodzakelijkheid zelf in de hand hebben gewerkt, minstens nadelig hebben beïnvloed.

De wetenschap dat de specifiek door de verzoekende partijen geviseerde werken, mede door hun aard binnen de kortste termijn of luttele dagen kunnen worden afgerond, zoals ze in hun verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid stellen, is irrelevant. Dit laatste klemt des te meer nu de verzoekende partijen na hun '*vaststellingen*' op 12 maart 2021 pas tien dagen later op 22 maart 2021 overgaan tot het instellen van een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Onverminderd voorgaande overwegingen merkt de Raad ten overvloede op dat de verzoekende partijen niet voldoende concreet aantonen dat de nadelige gevolgen, die zij met de voorliggende vordering wensen te voorkomen, de hinder eigen aan een woongebied dermate (zullen) overstijgen dat ze op zich een uiterst dringende behandeling kunnen verantwoorden. De verzoekende partijen overtuigen niet dat er bijzondere en uitzonderlijke omstandigheden zijn, eigen aan de zaak, die dat wel kunnen rechtvaardigen.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 30 maart 2021 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Jelke DE LAET

Filip VAN ACKER